

Î N C H E I E R E

26 aprilie 2017

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

În componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Sveatoslav Moldovan
Mariana Pitic

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat,

în pricina civilă la cererea de chemare în judecată a Oficiului teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat împotriva Consiliului orașenesc Strășeni, intervenienți accesorii Primăria orașului Strășeni, Barbos Gheorghe și Ceban Nicolae, cu privire la contestarea actului administrativ,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016, prin care a fost respins apelul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și menținută hotărârea Judecătoriei Strășeni din 18 aprilie 2016,

c o n s t a t ă

La 10 decembrie 2015, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a depus cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orașenesc Strășeni cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a invocat că la 01 octombrie 2015 Consiliul orașenesc Strășeni a aprobat decizia nr. 7/10.2 „Cu privire la stingerea dreptului de posesiune”. Potrivit pct. 1 din decizie, s-a stins dreptul de posesiune asupra terenului cu suprafața de 0,10 ha amplasat în extravilan (brigada de tractoare), modul de folosință „grădini” (art. 11 Cod funciar) în baza renunțării benevole a deținătorului de teren Ceban Nicolae, fără atribuirea altui teren. În urma efectuării controlului de legalitate al deciziei nominalizate, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a constatat că a fost adoptată cu încălcarea legislației în vigoare și prin notificarea nr. 1304/OT4-2208 din 04 noiembrie 2015 a solicitat Consiliului orașenesc Strășeni abrogarea acesteia, însă nu a primit nici un răspuns.

Consideră Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat că actul administrativ contravine prevederilor legislației în vigoare, și anume garanțiilor constituționale de protecție a dreptului de proprietate și principiului inviolabilității proprietății, deoarece nu

ține de competența autorităților administrației publice locale de a decide unilateral soarta terenurilor proprietate privată. Art. 23 pct. 1) din Codul funciar nu prevede competența consiliului de a decide stingerea dreptului de proprietate asupra terenului, ci doar specifică o modalitate de stingere – prin renunțarea benevolă la teren. Conform art. 338 alin. (3) din Codul civil, renunțarea la dreptul de proprietate asupra bunurilor imobile se face printr-o declarație autentificată notarial și înscrisă în registrul bunurilor imobile. Astfel, cererea lui Ceban Nicolae, anexată la decizia nr. 7/10.2 din 01 octombrie 2015, nu corespunde cerințelor legale, deoarece nu este o declarație autentificată notarial și înregistrată în registrul bunurilor imobile. Prin urmare, renunțarea nu a avut loc și dreptul de proprietate nu s-a stins în modul stabilit de lege, cu atât mai mult că în actul administrativ nici nu este identificat terenul prin numărul cadastral.

Solicită reclamantul anularea deciziei Consiliului orașenesc Strășeni nr. 7/10.2 din 01 octombrie 2015 „Cu privire la stingerea dreptului de posesiune”.

Prin încheierea Judecătoria Strășeni din 03 februarie 2016, a fost atrasă în proces în calitate de intervenient accesoriu Primăria or. Strășeni.

La 10 decembrie 2015, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a mai depus o cerere de chemare în judecată împotriva Consiliului orașenesc Strășeni cu privire la contestarea actului administrativ.

În motivarea acțiunii, reclamantul a indicat că la 01 octombrie 2015 Consiliul orașenesc Strășeni a aprobat decizia nr. 7/10.1 „Cu privire la stingerea dreptului de posesiune”. Potrivit pct. 1 din decizie, s-a stins dreptul de posesiune asupra terenului cu suprafața de 0,12 ha, modul de folosință „grădini” (art. 11 Cod funciar) în baza renunțării benevole a deținătorului de teren Barbos Gheorghe, fără atribuirea altui teren. În urma efectuării controlului de legalitate al deciziei nominalizate, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a constatat că a fost adoptată cu încălcarea legislației în vigoare și prin notificarea nr. 1304/OT4-2206 din 04 noiembrie 2015 a solicitat Consiliului orașenesc Strășeni abrogarea acesteia, însă nu a primit nici un răspuns.

Solicită Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat anularea deciziei Consiliului orașenesc Strășeni nr. 7/10.1 din 01 octombrie 2015 „Cu privire la stingerea dreptului de posesiune”, invocând aceleași motive de ilegalitate ca și cele menționate mai sus.

Prin încheierea Judecătoria Strășeni din 18 martie 2016, cererile de chemare în judecată au fost conexate într-un singur proces.

În aceeași zi – 18 martie 2016, au fost atrași în proces în calitate de intervenienți accesorii Barbos Gheorghe și Ceban Nicolae.

Prin hotărârea Judecătoria Strășeni din 18 aprilie 2016, acțiunea a fost respinsă ca neîntemeiată.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016, a fost respins apelul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat și menținută hotărârea Judecătoria Strășeni din 18 aprilie 2016.

În motivarea concluziilor sale, instanțele ierarhic inferioare au indicat că prin actele administrative contestate s-a stins dreptul de posesiune al lui Barbos Gheorghe și Ceban Nicolae asupra terenurilor, și nu dreptul de proprietate, respectiv, pentru renunțarea la

dreptul de posesiune asupra bunului imobil nu este necesară o declarație în acest sens autentificată notarial, fiind suficientă o cerere scrisă.

La 06 februarie 2017, în termenul prevăzut de art. 434 alin. (1) CPC, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 13 decembrie 2016 și hotărârii Judecătorei Strășeni din 18 aprilie 2016, cu emiterea unei noi hotărâri de admitere a acțiunii.

În susținerea recursului, Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat a invocat neaplicarea de către instanța de apel a legii care trebuia să fie aplicată, precum și interpretarea în mod eronat a legii.

Indică recurentul că instanțele ierarhic inferioare urmau să aplice prevederile art. 5 alin. (4) din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului nr. 1308 din 25 iulie 1997, potrivit căroră dreptul de proprietate asupra terenului se dobândește în momentul înregistrării în registrul bunurilor imobile, în acest sens, cetățeanul poate renunța la dreptul de proprietate asupra terenului înregistrat, fapt care va face posibilă identificarea terenului (prin suprafață, plan geometric și număr cadastral). Astfel, în cazul respectării procedurii de renunțare la dreptul de proprietate asupra terenului, imobilul rămâne fără stăpân și preluarea lui în proprietatea administrației publice locale poate avea loc prin depunerea unei cereri în instanța de judecată de declarare fără stăpân a bunului mobil și declarare a dreptului de proprietate municipală asupra acestuia în conformitate cu art. 279 alin. (1) lit. i) CPC.

Consideră Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat că renunțarea la dreptul de posesiune asupra terenurilor de către Barbos Gheorghe și Ceban Nicolae urma a fi efectuată printr-o declarație autentificată notarial.

La 06 martie 2017, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

Intimații nu și-au valorificat acest drept și nu au depus referință.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele pricinii civile, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;

b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;

c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;

d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;

e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;

f) hotărârea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanțele ierarhic inferioare și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu poate fi reținut ca temei al admisibilității recursului, argumentul invocat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat precum că la caz sunt aplicabile prevederile art. 5 alin. (4) din Legea privind prețul normativ și modul de vânzare-cumpărare a pământului, deoarece norma legală dată se referă la renunțarea la dreptul de proprietate asupra terenului, însă în speță Barbos Gheorghe și Ceban Nicolae au renunțat la dreptul de posesiune asupra bunurilor imobile.

Din același considerent nu poate fi reținut nici argumentul recurentului precum că renunțarea la dreptul de posesiune asupra terenurilor urma a fi efectuată printr-o declarație autentificată notarial, în condițiile în care prin actele administrative contestate s-a stins dreptul de posesiune al lui Barbos Gheorghe și Ceban Nicolae asupra terenurilor, și nu dreptul de proprietate, fiind suficientă în acest sens o cerere scrisă.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar nu și temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de

puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra căreia instanța de apel s-a pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. art. 269-270, art. 431 alin. alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de Oficiul teritorial Chișinău al Cancelariei de Stat se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Sveatoslav Moldovan

Mariana Pitic